

Λειτουργήματα και λειτουργοί

Κύριε διευθυντά

Το άρθρο του πρώην προέδρου του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών (ΔΣΑ) κ. Δημητρίου Α. Παξινού, στην «Καθημερινή» της 19ης Απριλίου προκαλεί πολλές σκέψεις και όχι χειροκρότημα. Η πρώτη. Το άρθρο αρχίζει: «Σε μια δημοκρατική κοινωνία, ο δικηγόρος επιτελεί ύψιστο λειτουργήμα [...] Συλλειτουργός της δικαιοσύνης, υπερασπιστής του δικαίου...». Πάνω από τρεις μήνες οι δικηγόροι σε όλη την Ελλάδα απέχουν. Και τι έγινε; Οι κακοποιοί επήραν ανάσα που δεν εκδικάζονται οι υποθέσεις τους. Οι αθώοι συντησιμένοι στις αναβολές με πρωταγωνιστές τους δικηγόρους. Τι είναι τρεις μήνες; Μία μικρή αύξηση, κατά ένα περίπου δέκατο, του μέσου όρου μιας τελεσίδικης εκδικάσεως. Σκεφτείτε, αντίτροφα, αποχή ηλεκτρολόγων (και των της ΔΕΗ) ή των υδραυλικών (και των της ΕΥΔΑΠ). Ανατίναξη της ζωής μας στον αέρα! Λειτουργός ο δικηγόρος; (ή οποιοσδήποτε άλλος!). Κατά το Χρηστικό Λεξικό της Νεοελληνικής Γλώσσας της Ακαδημίας Αθηνών: «λειτουργός. 1. Δημόσιος υπάλληλος... 2. ΕΚΚΛ. ιερέας... ΣΥΜΠΛ. κοινωνικός λειτουργός...». Συμπέρασμα: Δεν υπάρχει στη σημερινή μας πραγματικότητα η έννοια, την οποίαν υπονοεί ο κ. Παξινός. Με λίγα λόγια: Το επάγγελμα, το οποίο αμείβεται κατά τρόπον αντίστοιχο με τη χρησιμότητά του στην κοινωνία, δεν χαρακτηρίζεται λειτουργήμα (ο ασκών είναι ένας ευσυνείδητος-έντιμος επαγγελματίας). Αν, αντιθέτως, τα μέλη του εισπράττουν με μεγαλύτερη απλοχεριά(!), ε, τότε το επάγγελμα δεν ασκείται με ακριβοδικία (fairness).

Στην τελευταία αυτή κατηγορία εμπίπτουν όλα τα επαγγέλματα, τα οποία είχαν εξασφαλίσει διάφορα προνόμια. Εκείνα π.χ. υπέρ των ασφαλιστικών, συνταξιοδοτικών κ.ά. ταμείων των οποίων έχουν θεσπιστεί «κοινωνικοί πόροι». Στην κατηγορία αυτή εμπίπτουν, μεταξύ πολλών άλλων, ο ΔΣΑ, η ΕΣΗΕΑ, το Τεχνικό Επιμελητήριο της Ελλάδος. Κατά

περιεργή σύμπτωση, αυτοί οι οργανισμοί είναι οι πρώτοι, που μέσα σε ελάχιστο χρόνο, στις 26 Απριλίου 2010, προσέφυγαν στο Συμβούλιο της Επικρατείας (ΣτΕ), με αίτημα την ακύρωση διατάξεων των εφαρμοστικών του Μνημονίου Ι νόμων. (Απορρίφθηκε. Ο κ. Παξινός ήταν τότε πρόεδρος του ΔΣΑ). Εναντίον νόμων, που είχαν νομίμως θεσπιστεί, για την πρόληψη μιας επικρεμάμενης ολέθριας για την κοινωνία και τη χώρα άτακτης χρεοκοπίας (τελικά αποφεύχθηκε).

Σήμερα, όπως και χθες, όλοι κοιτάζουν τα δικά τους συμφέροντα και ευκολίες. Πολλοί εκαρπωνόμαστε (και τώρα κάνουμε τα πάντα για να συνεχιστεί) παραπάνω από αυτό που δικαιολογεί η συμβολή μας στη λειτουργία της κοινωνίας. Όλοι μας αυτοπροσκληθήκαμε στη μεγάλη ευωχία. Ήταν τόσο άφθονα τα εδέσματα, που εβάναμε και στις τσέπες μας. Δυστυχώς! Είναι από τα βασικά αίτια της σημερινής κακομοιριάς μας.

Και μια δεύτερη παρατήρηση: Η πολύμυνη αποχή, «της οποίας τις συνέπειες με περισσή αξιοπρέπεια υφίσταται το δικηγορικό σώμα». Απλώς να σημειώσω πως έχει ήδη γίνει προσφυγή στο ΣτΕ από δικηγόρο, με αίτημα να καταργηθούν οι επαναλαμβανόμενες αποφάσεις για αποχή, ως παράνομες, αντίθετες με τον Κώδικα Δικηγόρων-Δεοντολογίας Δικηγόρων και τον Αστικό Κώδικα. Αναμένεται η απόφαση.

Κι εμείς, στο μεταξύ, ας αρχίσουμε να αναγνωρίζουμε και να αναλαμβάνουμε τις ευθύνες μας. Ορθοφροσύνη απαιτούν οι περιστάσεις. Είναι τόσο απλό! Και τόσο απόκοσμο! Αλλιώς η αριστοτέλεια κάθαρση θα παραμείνει όνειρο. Μάλλον εφιάλτης.

ΝΙΚ. Α. Γ. ΛΙΝΑΡΔΑΤΟΣ